

ten nevedl k žádné nesprávnosti ve sčítání hlasů, učinil tak nad svoji povinnost.

Na základě uvedeného dospěl nss k úsudku, že není nezákonným, když žal. úřad veškeré námitky proti volbě st-lem vznesené zamítl, protože musil stížnost shledati bezdůvodnou a ji jako takovou zamítnouti.

Č. 4958.

Administrativní řízení: * Vydal-li správní úřad o nároku stranou opětně vzneseném nový výrok, opatřený tím i ž d ů v o d y jako rozhodnutí dřívější, je výrok ten novým samostatným rozhodnutím.

(Nález ze dne 30. září 1925 č. 17.998).

Prejudikatura: Boh. 2462 adm.

Věc: Dr. Ludevít N. v Košicích proti ministerstvu národní obrany (min. taj. Dr. Jar. Hándl) o nárok na zaopatřovací požitky a vrácení přeplatku.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud se jím ukládá st-li náhrada přeplatku, zrušuje se pro vady řízení; v ostatním zamítá se stížnost jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, býv. rak.-uh. plukovní lékař z povolání, byl ke své přihlášce převzat do čsl. armády v hodnosti gážisty ve výslužbě, nárok na zaopatřovací požitky byl mu však výnosem žal. min. ze 3. března 1922 odepřen z důvodu, že dle svého vlastního udání má pouze 8 roků a 8 měsíců efektivní vojenské služby, protože mu přiznáno jen odbytné částkou 6400 K, jeho převzetí ve výslužbě zrušeno a nařizováno jeho přeložení do zálohy. Rozkladu do rozhodnutí toho podanému žal. úřad výnosem z 12. ledna 1923 nevyhověl a vyslovil, že st-l nemá nároku na výslužné, poněvadž nemůže vykázati nejméně 10letou s k u t e č n o u (nikoli započítatelnou) služ. dobu ve smyslu § 2 zák. z 19. března 1920 čís. 194 Sb. a § 13, odst. 2 nař. ze 3. září 1920 č. 514 Sb., tak že min. neshledává příčiny, aby své rozhodnutí ze 3. března 1922 měnilo.

Účetním nálezem vojenské pensijní likvidatury v Praze z 21. prosince 1923 byla pak st-li předepsána k náhradě jako přeplatek částka 3466 K 58 h z důvodu, že tuto částku obdržel v době od 1. dubna 1919 do 31. května 1920 od fin. řed. v Košicích na zálohách na odbytné 6400 K a z důvodu, že činné služby v čsl. armádě nekonal.

Odporu do tohoto nálezu podanému, v němž st-l namítal, že činné služby v čsl. armádě od převratu až do 1. června 1919 skutečně konal a že na zálohách neobdržel 3466 K 58 h, nýbrž pouze 2133 K 28 h, poněvadž neobdržel částku 1333 K 30 h za měsíce červenec až listopad 1919, a v němž znovu žádal o přiznání zaopatřovacích požitků, — nevyhovělo žal. min. nař. rozhodnutím z 19. března 1924 z důvodu, že st-l nevyvrátil důvodů účetního nálezu, snížilo však částku 3466 K 58 h o 933 Kč na 2533 K 58 h, protože částku 933 Kč nutno sraziti na vrub požitků od 1. listopadu 1918 do 31. května 1919 podle výnosu čj. 557.065/38 ze 7. prosince 1923, takže skutečný přeplatek činí 2533 Kč 58 h, který st-l neprávem obdržel a proto jej musí vrátiti, a dodalo, že nároku

na vojenské požitky zaopatřovací dle § 2 zák. č. 194/1920 a § 13 nař. č. 514/1920, resp. § 100 zák. č. 76/1922 st-l nemá, ježto nesloužil nejméně 10 roků.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto: — — —

Nař. rozhodnutím odepřel žal. úřad st-li nárok na zaopatřovací požitky vojenské. Výrokem tím rozhodl žal. úřad o st-lově nároku na zaopatřovací požitky znovu meritorně a opatřil výrok ten důvody, nepokázav vůbec na svá dřívější rozhodnutí ze dne 3. března 1922 resp. z 12. ledna 1923 a na jejich právní moc, jest tedy výrok ten novým samostatným rozhodnutím, proti němuž stížnost přípustná jest. Opačný názor žal. úřadu není tudíž správným.

Ve věci samé neshledal však nss stížnost v této části důvodnou. — —

Č. 4959.

Vojenské věci: I. Bývalému rak. vojenskému gážistovi nepřísluší nárok na zaopatřovací požitky vůči státu čs-ému ani z toho důvodu, že byl ke své žádosti za převzetí jako čsl. voj. gážista ve výslužbě takto převzat, ani z toho důvodu, že mu byly po převratu likvidujícím ministerstvem zeměbrany zaopatřovací požitky přiznány. — II. Jesliže však mno takovémuto býv. rak. gážistovi přes to zaopatřovací požitky přiznalo, nemůže mu dodatečně pro pouhou změnu právního názoru nárok na zaopatřovací požitky oduznati, leč jsou-li dány předpoklady obnovy řízení anebo podmínky zániku nároku toho podle §§ 30 a 98 zákona č. 76/1922.

(Nález ze dne 1. října 1925 č. 18.847/24).

Věc: Rudolf K. ve F. proti ministerstvu Národní obrany stran nároku na výslužné.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Přihláškou z 22. března 1919 žádal st-l o převzetí do čs. armady v hodnosti gážisty ve výslužbě, udávaje, že sloužil v býv. armádě rakouské jako aktivní gážista z povolání, posléze jako setník. Výnosem mno ze 13. února 1920 byl jako gážista ve výslužbě do svazu čs. armády převzat a vyzván k předložení žádosti za výslužné. St-l podal žádost tu dne 7. dubna 1920, načež byl výnosem mno ze 16. července 1920 přeložen dnem 1. května 1919 do výslužby a poukázány mu týmž dnem zaopatřovací požitky. Dne 14. března 1924 byl st-l podroben superarbitraci, při níž byl shledán ke službě způsobilým.

Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že st-l nemá nároku na vojenské zaopatřovací požitky podle zák. z 19. března 1920 č. 194 Sb. a prov. nař. k němu vydaného, poněvadž jako býv. vojenský gážista z povolání podal přihlášku za převzetí do stavu čs. voj. gážistů z povolání ve výslužbě, že se tedy neucházel o převzetí do stavu čs. vojenských gážistů z povolání v činné službě a nespadá do kategorie býv. vojenských gážistů z povolání do čs. činné služby vojenské nepřevzatých, z titulu superarbitrace pak že mu pensijní požitky nepřislušejí, poněvadž jest ke službě způsobilý. Zároveň byla st-li zastavena koncem června 1924 výplata dříve poukázaných zaopatřovacích požitků a vysloveno, že dosud